

Ismerd meg személyesen Istent

Alkalom: vasárnap de.

Dátum: 2019.06.23.

Ige:

T: Bír 2,6-10

L: Bír 2,11-23

Bev.: Kedves Testvéreim a Krisztusban!

Ha a Bibliaolvasó Kalauz szerint olvassuk a Szentírást, akkor a holnap végére érünk Mózes 5. könyvének. Mózes 5. könyve arról szól, hogy a Sinai- félszigeten immár 40 éve vándorol Izrael miután elhagyták Egyiptomot. A pusztai vándorlás vége felé közelednek. Mózes azonban már nem mehet be, és nem vezetheti be a népet az Ígéret Földjére. Helyette Józsué lesz az, aki végrehajtja a honfoglalást.

A honfoglalás éveiről, évtizedeiről a nép vezetőjéről elnevezett Józsué könyve számol be. Nyilvánvaló, hogy egy egész országnyi terület elfoglalása, majd az elfoglalt területek birtokba vétele, a letelepedés, és a terület benépesítése csak hosszú idő és sok küzdelem árán volt lehetséges. Józsué a honfoglalás katonai vezetője és szellemi-lelki irányítója volt.

Józsué halála után hamarosan egy új korszak veszi kezdetét: a bírák kora. Erről szól a Bírák könyve, melynek olvasását holnap után, kedden fogunk elkezdni. Ezért is gondoltunk arra, hogy a Bírák könyvének néhány jellemző történetét sorra vesszük az elkövetkező hetekben a vasárnapi istentiszteleteken. Hisszük azt, hogy ezek által a történetek által is jobban megismerhetjük saját életünket, és megérthetjük Urunk akaratát.

1. A Bírák könyvének első fejezetében arról olvashatunk, hogy Józsué úgy halt meg, hogy az Ígéret földjét még nem tudták teljesen elfoglalni az izraeliek. Ezért a honfoglaló harcok tovább folytatódtak. A nép törzsei hol külön-külön, hol pedig egymással összefogva veszik fel a harcot az őslakos népekkel, ám a siker, a teljes győzelem sokszor elmarad. Az Úr még a pusztai vándorlás során azt az ígéretet adta nekik, hogy az Ígéret Földjét teljesen el fogják tudni foglalni, mert maga az Úr fogja a pogány népeket kiirtani.

Ez azonban nem történt meg teljesen. A Bírák könyvének 1. fejezete felsorolja az el nem foglalt területeket. Sok kisebb népcsoportnak sikerült megmaradniuk. Tulajdonképpen egy patthelyzet alakult ki: se elűzni, se teljesen legyőzni nem lehetett ezeket a népcsoportokat. Őket kényszermunkásokká tették a hébernek. Sajnos az idő múlásával kiderült az, hogy ezek az ott maradt pogány törzsek úgy alkalmazkodtak a zsidósághoz, hogy a többség vette át a kisebbség szokásait, vallási rítusait és isteneit. Pedig a Mindenható Isten éppen ezeket tiltotta meg nagyon határozottan.

Az 5Móz 18-ban ezeket olvassuk: **9Ha bemegy arra a földre, amelyet Istened, az ÚR ad neked, ne tanuld el azokat az utálatos dolgokat, amelyeket azok a népek művelnek. 10Ne legyen olyan nálad, aki a fiát vagy a leányát áldozatul elégeti, ne legyen jós, se varázslást űző, jelmagyarázó vagy igéző! 11Ne legyen átokmondó, se szellemidéző, se jövőmondó, se halottaktól tudakozódó! 12Mert utálatos az ÚR előtt mindaz, aki ilyet cselekszik: éppen ezek miatt az utálatos dolgok miatt űzi ki előled ezeket a népeket Istened, az ÚR. 13Légy feddhetetlen Istened, az ÚR előtt! 14Mert ezek a népek, amelyeknek a földjét birtokba veszed, varázslókra és jósokra hallgatnak, de neked ezt nem engedi meg Istened, az ÚR.**

2. Józsué szép hosszú kort ért meg. 110 éves korában halt meg. Vele nagyjából egy időben haltak meg kortársai is. Azok az emberek haltak meg, akik még ismerték az Urat, akiknek még volt személyes istenélményük, akik hittek Istenben, akik átélték, hogy Isten milyen csodálatos módon adott számukra új hazát Kánaán földjén.

És akkor olvasunk egy döbbenetes mondatot a Szentíráásban: **10Az az egész nemzedék is atyái mellé került, és egy másik nemzedék támadt utána, amely nem ismerte az Urat, sem azokat a tetteket, amelyeket véghezvitt Izraelért. 11Izrael fiai azt cselekedték, amit rossznak lát az ÚR, mert a Baalokat tisztelték. 12Elhagyták az Urat, atyáik Isteneit, aki kihozta őket Egyiptomból, és más istenek után jártak a környező népek istenei közül, azokat imádták, és így ingerelték az Urat.**

Kedves Testvéreim az Úrban!

Itt hangzik el a Biblia egyik legfontosabb mondata: azok az emberek, akik ismerték Istent, azok meghaltak, de *a következő nemzedék már nem ismerte Istent*, és nem ismerték azt sem, hogy Isten mi mindent tett az ő népükért. Felnőtt egy fiatal nemzedék úgy, hogy nem volt személyes istenismerete. Ez persze nem azt jelenti, hogy nem vettek részt istentiszteleteken, vagy hogy nem mutattak volna be Istennek áldozatot.

Ez az új és fiatal generáció csupa jó emberből állt. Nagyon vallásosak voltak ők, rendszeresen áldoztak Istennek, ahogy az Mózes törvényében elő volt írva számukra. Csak éppen nem ismerték Istent. Személyes istenélményük már nekik egyáltalán nem volt. Nem látták sem azt, hogy az Úr milyen csodákat tett a néppel a pusztában, hogyan adott nekik vizet és ételmet. De már azt sem látták saját szemeikkel, hogyan folyt egykor a honfoglalás. Ők ehhez túl fiatalok voltak.

A baj mégsem az életkorukkal volt, hanem azzal, hogy ez a nemzedék nem ismerte az Urat: vagyis nem hitt igazán Benne, és nem is igyekezett megismerni. Megelégedett felszínes istenismerettel, mert azt gondolta, hogy a láthatatlan Istennek ez is elég.

Mindennek pedig az lett a következménye, hogy szépen fokozatosan egyre inkább a saját elképzeléseik szerint élt a nép, az isteni törvényeket lassan és észrevétlenül felcserélték a saját maguk által kigondolt törvényekkel. Ezek az emberi törvények sokszor csak egészen kicsit tértek el Isten igaz törvényeitől, de mégis eltértek, mégis máshova vezettek.

Így történhetett meg az, hogy **a választott nép tagjai azt tették, akit rossznak lát az Úr**. A Teremtő Isten imádatát felcserélték a teremtmény imádatával, és pogány bálványok imádatával. Úgy gondolták, hasznos lehet az számukra, ha a Szabadító Istennek is áldoznak, és a pogány Baálnak is.

Az isteni törvények betartása helyett olyan törvényt gondoltak ki, melyet könnyen be fognak tudni tartani. Ha pedig mégsem tudják majd betartani, akkor tovább fognak enyhíteni a szigorúságon, hogy betarthatók legyenek a törvények.

Sajnos ennek az lett a következménye, hogy egyre inkább olyanokat tett a nép, ami Isten számára utálatos volt, ami az Úr megtiltott nekik.

3. Tudjátok – kedves Barátaim – én mindezidáig Izraelről beszéltem. A Bírák könyve kb. Kre. 1350 táján keletkezett, tehát kb. 3370 évvel ezelőtt. Számomra az a döbbenetes, hogy ezek az emberek fel sem fogták azt, hogy az a vallásosság, amiben élnek, az mennyire felszínes és üres, és mennyire távol áll attól a kegyességtől, amit az Úr szeretne látni az életükön.

Isten azt szeretné, ha Izrael népe példaképe lenne a környező népeknek, hogy ha bárki rátekintene az életükre, akkor felébredne a szívükben a vágy, és azt mondaná, hogy „én is ilyen életet szeretnék élni!” Ehelyett a zsidó nép ugyanolyan felszínes vallásos életet élt, mint bármelyik másik nép. Igazából már semmiben sem különböztek a körülöttük élőkötől, csak formálisan másképp nevezték az istent, aki előtt leborultak.

4. Kedves Testvérek! Sajnos úgy látom, hogy hiába telt el több mint 3000 esztendő, ma is, itt is ugyanabba a hibába estek nagyon sokan. Akármelyik európai országra, államra gondolok, sajnos ugyanaz a felszínes vallásosság látható szinte mindenütt. Sőt, Nyugat-Európában még sokkal jobban kiüresedett az a jelző, hogy keresztyén. Amikor nyíltan megtagadják keresztyén gyökereiket, az már nem keresztyénség, az már semmiben sem hasonlít Krisztushoz. Az már nagyon távol van Krisztus követésétől.

Itt is ugyanaz a probléma: **„olyan nemzedék támadt, amely nem ismerte az Urat, sem azokat a tetteket, amelyeket véghezvitt Európáért, Franciaországért, Angliáért, Németországért, stb., vagy éppen Magyarorszáért”**.

Ezt nevezi a Szentírás **bűnnek**, az Istentől való elszakadást. Persze, nagyon önérzetes az európai ember. És sokan felháborodnak azon, ha meghallják azt, hogy ők bűnösök, és tiltakoznak ellene. De a valóság mégis az, hogy az emberek többségének már semmi köze nincs Istenhez. Nem hisznek Jézus Krisztusban, mint Megváltóban, mint az Isten Fiában.

Zűrzavar van az emberek fejében, hogy melyik vallásnak mi a lényege, és ezért inkább minden valásból kimazsoláznak számukra szimpatikus elemeket, tanításokat és gyakorlatokat, és közben azt gondolják, hogy milyen ügyesek és milyen jó dolgot tesznek. Ezzel azonban csak egyre messzebb kerülnek az élő Istentől, és egyre messzebb kerülnek a Megváltástól. Bűnben élnek. Az Isten kegyelmétől messze élnek. És azt cselekszik, amit rossznak lát az Úr.

5. Mit lehet akkor tenni? Mi lesz a megoldás?

Hiszem azt, hogy Istennek ma is van jó megoldása arra, ha valaki vissza akar térni Őhozá.

Az Ézs 55,6-ban ez van megírva: **Keressétek az URat, amíg megtalálható! Hívjátok segítségül, amíg közel van!** Hiszem azt – kedves Testvérek – hogy az Úristen ma is azt szeretné, ha minél többen visszatérnének hozzá. Ha keresnéd te is Őt szívvel-lélekkel (1Kr 22,19) Ha megbánnád őszintén azt, hogy távol kerültél Tőle, és alázatosan kéred őt, fogadjon vissza Jézus Krisztus érdeméért.

Azt szeretné az Úr, ha te is személyesen ismernéd Őt, ha lenne személyes istenélményed. Ha olvasod az Igét, akkor azt éreznéd, hogy az Úr most hozzád szól, csak tehozzád beszél.

Egyszer egy hétvégén sokat beszélgettem egy fiatal egyetemistával. Ő nagyon meg akarta ismerni Istent, de rengeteg kérdése volt, amit nem értett a Bibliában. Érdeklődött, de csupán az eszével, és nem a szívével. „Ez a nép ajkával tisztel engem, szíve azonban távol van tőlem.” – mondja Jézus (Mt 15,8). Aztán néhány héttel később ez a fiú megtért, átadta szívét az Úrnak. Már nemcsak az eszével igyekezett megérteni a Bibliát, hanem a szívével is.

Én gimnazista voltam, amikor megszólított engem az Úr. Kisgyerek koromtól kezdve templomba jártam szüleimmel, vallásos életet éltem, de semmi több. Majd egyszer engem is megérintett az Ige, és elkezdtem azt érteni. Megértettem, hogy Isten mennyire szeret engem: jobban, mint Fiát, az Úr Jézust, Akit értem odaadott a golgotai kereszten, hogy nekem bűnbocsánatom és üdvösségem legyen.

6. Kedves Testvérek! 3000 évvel ezelőtt Isten bírákat küldött, hogy az embereket Istenhez vezessék, az igaz istentiszteletre tanítsák, hogy legyen nekik személyes kapcsolatuk a Szabadító Istennel. Ma pedig lelkipásztorokat és igehirdetőket küld az Úr, hogy az új nemzedék is megismerje az Urat. Nekünk az az Úrtól kapott küldetésünk, hogy tegyünk bizonyosságot Istenről és a Megváltó Jézus Krisztusról.

De a döntést nektek kell meghoznotok. Dönthettek az Úr mellett, vagy akár ellene is. Elfogadhatjátok a felkínált kegyelmet, de megmaradhattok a felszínes vallásosságnál is.

Mondhatjátok azt, hogy bőven elég a nagyobb ünnepeken Istenre gondolni, és éppen elég néha ki-bírni az istentiszteletet. De van egy másik lehetőség, amit egy ének fogalmaz meg: *Még többet Tőled, még többet, / Hadd éljek úgy, ahogy Te, / Add meg nekem. / Hadd értem szavad jobban és tegyem / A Te akaratod, Uram még többet.*

Kedves Barátaim! Józsuéval kezdtem igehirdetésemet. Vele is szeretném befejezni. Amikor Józsué érezte, hogy már nem sok ideje van hátra, még egyszer összehívta a népet, és szólt hozzájuk. Beszédét így fejezte be:

¹⁴Most azért az URat féljétek, és őt szolgáljátok hűen és feddhetetlenül! ... ¹⁵De ha nem tetszik nektek, hogy az URat szolgáljátok, válasszátok ki még ma, hogy kit akartok szolgálni: ... De én és az én házam népe az URat szolgáljuk! (Józs 24)

Legyen így a te életedben is! Szolgálj az Urat hűséggel te is! Ámen.

Loment Péter lelkész